

```

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X
X
XX          O R D E   D E R   V E R D R A A G Z A M E N          X
X
X          B E S L O T E N   A V O N D : O P   U   K O M T   H E T   A A N !   X
X
X
X
X
X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

```

Dinsdag 27 augustus 1985

Ik mag u er aan herinneren dat we niet alwetend of onfeilbaar zijn. Hoe heet uw onderwerp?

Antwoord: Op u komt het aan met als achtergrond de mens als de vijf-puntige ster. Ik bedoel de mens als één van de punten.

Dat wordt een beetje moeilijk want een ster is pas een ster wanneer

men ze niet per punt behandelt. "Op u komt het aan" dat is eigenlijk wel waar. Een mens behoort tot een groot aantal werelden gelijk tijdig hoewel hij zich slechts van één of twee daarvan bewust kan zijn. Een mens behoort dan ook tot een cosmische reeks. Alle mogelijke swerelden zijn eigenlijk deel van de mens - van het geheel. En al wat de mens doet en elke verandering die hij ondergaat is van invloed op het geheel. Zo gezien is het dus erg belangrijk dat de mens op zijn eigen wijze zichzelf leert kennen. Het is dus erg belangrijk dat de mens zichzelf op de proef stelt. Dat is niet alleen een kwestie van allerlei geestelijke zaken. Het kan net zo goed gaan om lichamelijke bekwaamheden technische talenten te ontwikkelen als het ondergaan van filosofische of mystieke belevenissen. Wanneer jedia mens ziet, besef je waarschijnlijk niet de grote invloed die hij heeft op het geheel waartoe hij behoort. Je zegt zo snel och, ik ben maar een éénling. Maar een éénling doet iets verrassends, hij verandert iets aan het evenwicht van het geheel. Het evenwicht compenseert. Dat is een cosmische wet en die stelt in feite dit: niets kan bestaan zonder dat het tegenovergestelde daardoor tot aanzijn wordt geroepen. Dat is filosofisch juist, maar strict feitelijk is het minder juist. Maar wanneer u uw eigen wezen beter benadert, dan wordt u zich beter bewust van een wisselwerking tussen u en al het andere. Alleen reeds het bewustzijn van deze wisselwerking is al voldoende om de reactie van het andere eveneens te wijzigen. Wat zegt men in Nederland ook weer: "de duivel schijnt altijd op de grote hoop" Het zijn de rijken die het hebben en het zijn de armen die het betalen. "Ergens is het wel waar. Maar je moet altijd reageren op de wereld van je, niet alleen op jezelf. Je moet reageren vanuit hetgeen jezelf bent op de wereld, dat wel. Dit kan betekenen dat wanneer iemand tegenover u zeer agressief is en u alleen maar heel vriendelijk staat te doen, het geweld dan eerder toeneemt. Ook een wet van compensatie in feite. Hoe vreedzamer u wordt, hoe gewelddadiger de ander. Wanneer u niet agressief maar vastbesloten uw positie verdedigt, dan is de kans groot dat bij de ander die agressiviteit afneemt. Want u hebt in zekere mate daar iets tegenover gesteld. Zo is het geestelijk ook. Iemand kan met allerlei duistere denkbeelden rondlopen. Wanneer u zo iemand nu lichtende denkbeelden toestuurt, kan hij alleen maar nijziger of duisterder worden. Dat is zijn enige reactie want hij kan zichzelf niet geloven. Op het ogenblik dat u hem in de termen waarin hij pleegt te denken lichtende denkbeelden toezendt zal de ander dat wel kunnen aanvaarden waardoor de relatie minder duister en op zijn minst

schemerig wordt. Duidelijk?

"Op u komt het aan" is dus volledig waar. Alleen het is niet zoals de mensen denken: "Wat kunnen wij doen?" Doen is wat vooraf gaat aan de ontwikkeling van zijn. Zijn is de voltooiingstoestand. Het is alleen een ontwikkelingstoestand, van doen. Wij behoren tot vele werelden, mens of geest maakt hierbij weinig verschil uit en zijn daarom in feite deel van het zijn. Het bestaan dat vanuit zichzelf een zekere regelmaat geeft aan ons leven en in die regelmaat alles tot stand brengt. Zolang wij doen, zoeken wij naar iets dat wij nog niet zijn. Een mens probeert steeds achter de horizon te kijken omdat dit hem het gevoel geeft dat hij groter wordt. Maar hij kan niet meer zijn dan hij is. Zodra hij het nu-bestaan zelve in zich verwerpt weet hij wat er achter de horizon is. Hij hoeft het niet meer te beleven, hij hoeft het niet meer te veranderen, hij hoeft zich alleen maar aan te passen. De erkenning van het bestaan is voldoende. Zolang de mens echter probeert te doen is hij bezig zijn eigen gevoel van kleinheid te compenseren. Door zich ten aanzien van een ander groter, sterker, machtiger te tonen.

Dan kunnen we misschien beginnen met wat u één van de punten van de ster noemt, maar wat ik dan zou noemen gewoon de aardverbondenheid. Aardverbondenheid bestaat op velerlei wijzen. Om u een paar heel simpele voorbeelden te geven: seniliteit, verschijnsel u bekend en in vele gevallen door een ziekte veroorzaakt. Deze ziekte wordt echter niet veroorzaakt door een molecuul of door een virus. Ze wordt eenvoudig veroorzaakt door een half-eiwit, feitelijk door sterke metaalwaarden of moet ik zeggen metaal-inslag. Dat is zo klein, veel kleiner dan elke ultravirus. Toch is dat hetgene dat de cellen aantast, de celvernieuwing tegenhoudt, daardoor de vervuiling van het organisme veroorzaakt en eventueel vertraging van de hersenreactie en wat er allemaal bij kan horen.

Kijk, dat zijn dingen, die er al geweest zijn voor er mensen waren. Deze dingen komen uit de oerbrij toen de eerste aminozuren en halve eiwitten ontstaan zijn. Maar de functie ervan is vreemd genoeg niet meer een dominerende zoals eens. De aanval van dit wezen was eens de prikkel tot celdeling, nee, beter is knopvorming eigenlijk waardoor ze zich vermenigvuldigen. Dat wordt door dit organisme veroorzaakt. De eerste opbouw is dus mede veroorzaakt door deze tja, wezens kun je ze eigenlijk niet eens noemen, door deze vreemde stof. Nu zorgen ze ervoor dat de menselijke leeftijd niet onbepaald kan doorgaan. Daardoor zorgen ze ook dat de leefbaarheid van deze wereld tot in zekere mate behouden kan blijven binnen bepaalde grenzen en dat niet alle rassen behoeven uit te sterven omdat het menselijke ras als enige zich verder ontplooit. Dat zijn dingen waar mensen heel weinig over nadenken. U bent een schakel in het milieu, kunt zeggen milieuvervuiling -milieubescherming. U bent zelf deel van het milieu en je kunt zeggen dat al wat u bent en niet toevallig rest-producten de vervuiling veroorzaken. U kunt met uw gedachten net zo goed planten doen verdorren als door het storten van afval. Je bent deel van het gehele materieel. Wanneer je dit gaat beseffen en jezelf niet meer ziet als dominante factor maar als integrerend deel van het organisme, het bio-organisme dan ga je ook beter begrijpen wat je bent. Weten wat je bent is het begin van de ontwikkeling van kennis van het zijn. Maar weten wat je bent betekent ook gelijktijdig een bepaling van je positie en je functie ten aanzien van al het andere.

Het is gemakkelijk om daar al of niet te intrigeren maar je kunt het niet. Je zou je positie wel eens een beetje willen veranderen maar je kunt jezelf niet maken tot hetgeen je niet bent. Je kunt alleen een tijdelijke illusie scheppen die je slechts ten koste van jezelf in stand kunt houden. Een mens denkt ook heel vaak stoffelijk dat hij méér of minder doen moet en in een prestatie-maatschappij als de uwe is dat begrijpelijk. Maar als u meer doet dan u kunt, zult u in feite zoveel fouten maken dat u minder resultaat hebt en wanneer u minder doet dan u kunt zult u zelf onbevredigd blijven. U zult uzelf als het ware belasten omdat u niet waar maakt wat u kunt. Je bent op deze manier verbonden met de totaliteit. Die totaliteit bewust kennen is onmogelijk. Maar het is wel mogelijk om delen van de totaliteit te beseffen. Daartoe moet je echter een totaliteit eerst toegang tot jezelf verlenen. Met andere woorden: het bewuste denken komt uit het niet-denkend bewegen van het zijn. Daar sta je dan voor een punt dat naar wij dachten heel erg belangrijk is. Het is het deel van hetgeen je stoffelijk bent. Stoffelijk ben je een functionerend mechanisme. Neem u mij niet kwalijk. Wij zeggen niet dat u mechanisch bent, maar het is in feite een complexe, mechanische, biologisch-mechanische structuur waarin je belichaamt bent. Deze heeft verschillende functies. Al deze functies zijn belangrijk. Geen van hen is te verwerpen en geen van hen is te verheerlijken. Het heeft niets te maken met sentimenten zoals de dichter zingt over de liefde en dat is natuurlijk heel mooi of omgekeerd zegt men dat liefde alleen kan bestaan op een geestelijke basis en gelooft u dat ook maar niet want daar zijn stoffelijke gebeurtenissen ook bij noodzakelijk zonder dat kan het niet. Het is altijd een éénheid van meerdere factoren. Alles wat je bent is functioneel maar volgens hetgeen jijzelf bent. Niet volgens hetgeen anderen zeggen dat je moet zijn. Anderen denken dat je moet zijn en zeker niet door datgene wat bepaald wordt door laten we zeggen: je bezit, je positie enz. Dat is erg vervelend want positie en bezit zijn zeer belangrijke factoren op aarde, maar streef je naar de waarheid dan moet je daar beginnen. Bezit is uiteindelijk niets anders dan een verlenging van je eigen persoonlijkheid door daar een aantal volgens uw bewustzijn niet levende waarden aan toe te voegen.

Bezit eist u op alles wat u bezit vraagt uw gedachtenkrachten op en uw arbeid. Dat wil zeggen dat u dan geen arbeid- en interesse mogelijkheden hebt voor datgene wat wezenlijk belangrijk is. Daarom zou je kunnen zeggen jaag geen bezit na. Wij zeggen niet bezit te verwerpen, dat is onzin dat kan niet in deze wereld. Maar maak het niet belangrijk, je zult wel zien. Het is alleen maar iets waardoor je maatschappelijk functioneert. Niet iets wat het wel en wee van je leven of je geluk of ongeluk bepaalt.

Je kunt een ander niet leren. Je kunt ten hoogste een ander de mogelijkheid geven te leren van jou. Dat is ook iets wat vaak niet wordt begrepen. Ieder heeft zijn eigen waarden, die erg belangrijk zijn, ook de waarden van een ander dus. Wanneer je zijn waarden wil vervangen door de jouwe maak je die ander ongelukkig en onevenwichtig. Maar wanneer je die ander de mogelijkheid geeft te leren van hetgeen jij doet en het in zijn eigen referentie-kader, in zijn eigen bestaan toe te passen dan geef je een klein beetje mogelijkheid tot groeiën. Dus een tweede punt is ook duidelijk: hecht je niet aan bezit, maar ook niet aan positie en macht. Maak je niet druk over gelijk hebben of niet gelijk hebben dat is allemaal onbelangrijk. Een derde punt is de relatie tussen mensen. De mens is een sociaal dier en dat dier bedoelen wij niet in de beestachtige zin. Ofschoon er heel wat mensen

zeer beestachtig kunnen zijn. Het wil gewoon zeggen dat u instinctgedreven een gevoel van saamhorigheid moet kennen. Waar dit gevoel hoe dan ook ontbreekt ontstaat een leegte. U wordt dan terug geworpen op een innerlijke leegte die u dan nog niet begrijpt. Bedenk dat u een sociaal wezen bent. U kunt nooit alleen voor uzelf leven. Je moet altijd ook voor iets anders leven. Niet omdat het andere door u bepaald wordt maar omdat het deel hebben aan het andere aan het geheel voor u belangrijk is. Wanneer je in een samenleving ziet hoe allerlei groepen op grond van belangen - groepsbelangen eigenbelang - uiteenvallen en tegenover elkaar komen te staan als vijanden dan zie je dat het overbruggen van die tegenstanden erg moeilijk is. Je kunt eenvoudig niet zeggen bij voorbeeld van een vakbondsleider en een fabriekant dat zij elkaar aanvullen, in tegendeel zij bestrijden elkaar.

Ze doen dat in de vorm van een zogenaamde samenwerking. Maar in die zogenaamde samenwerking maken zij het elkaar onmogelijk om goed te functioneren. Hun bedoeling zou juist moeten zijn elkaar een zo groot mogelijke wijze van functioneren mogelijk te maken. Dan zou pas sprake kunnen zijn van een werkelijke samenwerking. En zo gaat het met u ook. U zult in uw omgeving ook met probleemgevallen te maken hebben. De één is leugenachtig, komt nog al eens voor en de ander is altijd nors en onvriendelijk en de derde enz. vult uzelf maar in. Dat moeten we dan om te beginnen aanvaarden, zo zijn die mensen en we moeten dat ook beseffen. Maar op het ogenblik dat we het beseffen moeten we die mensen dan toch als gelijkwaardig kunnen aanvaarden.

We moeten dus niet proberen die mensen te veranderen, we moeten er gewoon rekening mee houden dat zij zo zijn. Dat is dus hun invloed ten opzichte van mij. Daarop moet ik een compenserende invloed scheppen. De wet van evenwicht van gelijkblijvende velden. Een samenleving kan pas werkelijk goed functioneren wanneer allen daarin met een zo groot mogelijke vrijheid ook komen tot een zo groot mogelijke en gelijktijdige erkenning van onderlinge afhankelijkheid en verbondenheid. Pas waar dat werkelijk bestaat kun je een sociale samenwerking krijgen.

Hoe kunt u de rust scheppen voor een werkelijke geestelijke ontwikkeling van de mensheid? Dat kan alleen wanneer u rekening houdt met de gewone stoffelijke problemen en procedures. Daar hoort alles bij. Daar hoort eten en drinken bij, daar hoort sex bij en een zekere terughoudendheid wanneer een ander zichzelf moet ontwikkelen. Daar hoort gelijktijdig ook bij de bereidheid om met de ander in contact te treden wanneer dat nodig is. Dat is gewoon de basis. Die basis heb ik geprobeerd uiteen te zetten. Denk ook niet, ik kan dit beter dan een ander, denk ook niet ik kan dit slechter dan een ander. Dat is ook iets vreemds, maar 't komt nogal eens voor. Ieder werkt op zijn manier. Voor de ander is zijn manier zeker beter dan de uwe. 't Omgekeerde is ook waar. Wat moeten we dus doen? We moeten niet zeggen: ik zal het in orde brengen, we moeten zeggen: ik zie zwakheden bij de ander en waar dezedeigen te ontaarden zal ik met mijn kunnen en met mijn mogelijkheden die zwakheden compenseren. We moeten een zekere mate van rust voor onszelf scheppen. Dat is niet altijd even eenvoudig want de meeste mensen zijn niet rustig. Daarom moet je je geestelijke rust weten te vinden. Alleen daar vanuit kunt u rustig functioneren. Maar denk niet dat een innerlijke rust gelijk komt met een meerwaardigheidsgevoel voor anderen die deze rust volgens uw weten niet bezitten. Want uw vorm van deze innerlijke vrede en innerlijke rust is er één die past bij uw persoonlijkheid. En wat voor u rust is, kan voor een ander wel onrust of oorlog zijn. Wanneer je gezamenlijk iets

schept waarin die rust zoveel mogelijk kan bestaan dan schep je gelijktijdig een vermogen om langzaam aan van de uiterlijkheden en de onderlinge relatieproblemen over te gaan naar een zijns begrip. Een begrip van het bestaan, het bestaande. U bent hier aanwezig. Ik neem dus aan dat u zich hiermee bezig houdt. We zeggen dat de dood maar één facet is van het leven. Dat is volledig waar. Het is alleen maar een verandering Een verpopping en één van vele verpoppingen die u doormaakt. Het beseffen dat de dood niet het einde is geeft u meer tijd. Dat klinkt misschien gek maar is is waar. Wat u innerlijk moet bereiken, daar hebt u een eeuwigheid voor vanuit menselijk standpunt bezien. U zult dus altijd bereiken. Het is dus niet belangrijk: gauw gauw snel snel vlug vlug nù iets te bereiken. Het is belangrijk al datgene wat je innerlijk doormaakt en wat je naar buiten toe bent zo juist mogelijk volgens je weten en begrip af te werken. Volmaaktheid in de details als het ware. In fases voor het begrip van het geheel.

De geest van het geheel zit in elk deel ervan. Filosofisch gezien kun je zeggen dat alles leeft in God. Dat alles deel is van God. Zo is God in zijn wezen manifest in alle dingen. We hebben dan te maken met God een onbepaalde grootheid, die op zoveel verschillende manieren naar buiten komt. Je kunt bij voorbeeld op het mos gaan zitten lekker zacht, of op een cactus. Het is allebei God en die cactus kan soms erg prikkelend werken dan. Je kunt dus niet zeggen dat het gelijk is. Je kunt alleen zeggen, dat de essentie erin is.

Wanneer je nu die innerlijke rust bereikt dan leer je ook je over ^{al} die uiterlijke verschillen niet zo druk te maken. Je kent ze. Je houdt er rekening mee voor zover ze jou betreffen, maar het gaat o om het wezen. Niet om de uiterlijkheid van de uiting. Op het ogenblik dat je dat gaat benaderen spreekt je God uit allerlei dingen steeds duidelijker. Dat komt omdat je niet meer geneigd bent het wezen met het uiterlijk te verwarren. Maar is dat werkelijk waar? Twee keer is de mens in waarheid zichzelf. Wanneer hij naakt geboren wordt en wanneer hij ten grave wordt gedragen. En dat is eigenlijk niet zo gek. Daar tussendoor is het een voortdurend comediespel. Het is een fantasie en een reeks van denkbeelden, waarbij je alles wilt erkennen buiten dat éne: ik ben deel van het geheel, niet meer en niet minder. Ik moet het geheel in alle delen leren kennen. Dus wanneer u zegt de mens te behandelen als deel van de vijfpuntige ster dan moeten wij u zeggen dat wij geen aspect kunnen behandelen van een vijfpuntig geheel. Je kunt nooit een deel van het geheel behandelen zonder gelijktijdig onjuist te worden.

Er zijn zoveel facetten van het bestaan die elk opp zich belangrijk zijn. Ik kan u spreken over uittredingen en over geestelijke werelden. Ze zijn belangrijk, maar zijn ze op het ogenblik voor u belangrijk? Zij kunnen dit alleen zijn voor zover u zich daarvan bewust bent. En u zult er zich meer van bewust worden naar mate u niet de uiterlijkheden en de zo genaamde vaste waarde nagaat, maar leert leven met de visioenen.

In elke mens bestaat een ervaren, een weten en een voor-weten. Dat reikt aanmerkelijk wijder dan zijn redelijke en verstandelijke vermogens. Dat geldt voor elke mens op aarde. Wanneer je nu beseft dat die mens zoveel inhoud heeft die niet rationeel verklaarbaar is, dan kun je zeggen dat in de menselijke wereld moet je je niet bezighouden met de verklaring maar met de mogelijkheid. Het is niet belangrijk iets te verklaren, het is belangrijk iets tot stand te brengen. Maak gebruik van het geheel van je vermogens. Zonder dat je het beseft zul je daardoor ook gebruik maken van een soort verbondenheid die je bezit met alle menselijke wezens zelfs met voorgaande geslachten, het zo genaamde bovenmenselijke bewustzijn.

Je zult gebruik maken van je aanvoelen van gebeurtenissen waarvan je zuiver op dit ogenblik geen kennis kunt hebben zelfs niet met de modernste communicatie-middelen. Je voelt de innerlijke waarden aan van menselijke wezens, van dieren, van planten. Ook van metalen en welke kristalformatie en rotsformatie je je ook maar voor kunt stellen. Daardoor kunt u weten wat zich daar ontwikkelt en u kunt erop reageren. De meeste mensen van deze tijd zijn gelovigen, dat wil zeggen dat zij uitgaan van een bepaalde stelling en alles binnen die stelling proberen aan te passen. Anderen zijn rationalisten, dat wil zeggen dat alles redelijk moet zijn en redelijk verklaarbaar, wil het voor hen aanvaardbaar zijn. U bent een mens, u bent redelijk, maar u kunt ook niet uitgaan van een geloof zonder meer. U kunt namelijk niet uitgaan van geformuleerde stellingen. U kunt uitgaan van het onbestemde dat in en door u werkt. De balans met het geheel wordt dan aanmerkelijk verbeterd. Ik kan u wel een voorbeeld geven. Wanneer u zich bevindt op een rotswand met leisteel. Kijkt u gewoon, dan zegt u dát is safe en dát is niet safe. Het kan er heel safe uitzien, maar het kan zijn dat door vochtinsijpeling tussen twee lagen slib zit en een hele laag ineens er uit kan vallen. Probeer je daar nu als bergbeklimmer een pen in te slaan dan loop je heel grote kans dat op het ogenblik dat er druk op die pen komt of al eerder dat hele stuk leisteel in beweging gaat komen. Maar als je het aanvoelt dan zul je die pen ergens slaan waar het redelijk gezien niet zo mooi is maar waar je een gevoel van betrouwbaarheid en stevigheid, dan zit je veel juister. Je reageert dan op omstadigheden die aan de buitenkant niet accepteerbaar zijn. 't Is maar één voorbeeld, ik zou er tienduizend kunnen geven. Het gaat er dus om dat wij niet uitgaan van wat redelijk te zien is als de juiste oplossing, maar wat gevoelsmatig de juiste oplossing is.

Op het ogenblik dat die aanvulling er is, vragen we ons af: hoe kunnen we redelijk daar zo goed mogelijk gebruik van maken. dat is dan het verschil tussen theorie en praktijk. U heeft zich er misschien wel eens over verbaasd dat vele van de grote uitvinders van deze wereld weliswaar belangrijke theorieën hebben opgebouwd, maar dat de manier waarop ze er toe zijn gekomen onverklaarbaar blijft. Als u nu bezig bent met Einstein of Edison, Marconi, al die mannen van de wetenschap, het zijn mensen die áánvoelen wat juist

is, dat dan omzetten in een formule of in een praktisch element. Daarvan komen zij tot een beginselformulering. Die is voor anderen zeer moeizaam te begrijpen en die zich dan onttrekt aan de wetenschappelijke opzet zoals die tot op dat ogenblik algemeen redelijk aanvaardbaar was. Dus onthoudt dat u bent een compleks wezen en u hebt veel meer kennis en innerlijk weten dan u ooit rationeel zou kunnen gebruiken. Maar ze welt in u op in een combinatie van gevoelens en niet rationeel verklaarbare denkbeelden. Neem deze als fases voor een verder rationele benadering van uw wereld en van uw medemensen, zowel ter bewerking van materiaal als contact met mensen. Het is erg belangrijk dat u daar rekening mee houdt.

Ook op die manier vergroot u de evenwichtigheid. U zorgt dat er meer gelijkheid ontstaat, gelijkheid is dan niet gelijkwaardigheid naar menselijke opvatting. Het betekent gewoon onder gelijkheid van krachten kracht zetten zodat alles zo goed mogelijk functioneert. Dat is het beginsel van de innerlijke vrede die we nodig hebben om over te gaan van doen tot zijn. Er zijn mensen, die denken, ja, het klinkt mooi, maar als we bezig zijn met het zijn, doen we dan nog. Het antwoord is dat wij dan waar maken wat voor ons wezen noodzakelijk is om ons in stand te houden. Maar het is niet meer datgene wat ons bezig houdt. Wat ons bezig houdt is de erkenning van onszelf. De beleving van iets dat je niet nader omschrijft. Al het andere is uitvloeisel van het in stand houden van de mogelijkheid tot bewegen.

+ Lange, slechts gedeeltelijk verstaanbare vraag met als eind conclusie: je moet all round zijn.

- Antwoord: U zegt dat je all round moet zijn. Dat is niet waar. Kijk eens naar uw lichaam. Uit hoeveel verschillende soorten cellen bestaat dat? Onderschat u het niet. Als we het allemaal op gaan sommen komen we zelfs tot 5000 soorten. Elk van die cellen heeft een eigen specialisme. Eigen genetische kwaliteiten. Wanneer die cel anders zou worden en all round zou worden zou het lichaam niet kunnen bestaan. Zo is het met mensen ook. Als u mij hoort praten dan moet u niet alleen denken aan het geheel. Men moet ook denken dat binnen dat geheel ieder zijn eigen functie heeft en dat wil zeggen dat je niet moet proberen alles te doen

Dingen die je kunt doen om volledig te zijn, tracht die zo volledig, zo intens en zo goed mogelijk te doen. Maar gelijktijdig mag je jezelf daarop niet beroepen door te zeggen dat je beter bent dan een ander. Wat zou er van uw lichaam terecht komen als er ruzie was tussen de bloedcellen, de lever, de gal enzovoort. Als iedere cel overtuigd zou zijn van haar super belangrijkheid en ruzie zou gaan maken kun je het lichaam begraven.

Zo is het eigenlijk met de mensheid ook. Iedereen probeert belangrijker te zijn dan de ander, machtiger te zijn dan een ander. Door bezit of op andere wijze meerwaardig te zijn dan een ander, zelfs door zijn geloof of zijn denkbeelden. Dat is nu juist de fout. Het betekent dat ieder zichzelf moet zijn. Te gelijktijd moet hij beseffen dat anderen een andere functie en een andere werk-

kring kunnen hebben. Daardoor is hun wezen niet vergelijkbaar. Echter wel in één ding dat je tezamen door één en dezelfde levenskracht een structuur of een lichaam vormt. Wanneer u ontdekt dat u in een bepaald de richting graag wilt gaan dan moet u zich niet afvragen of het dan misschien toch haalbaar zou zijn. U moet zich eerst afvragen wat voor talent heb ik wel. Als je bij voorbeeld denkt concertpianist te kunnen worden en het blijkt dat je veel meer talent hebt voor het bakken van patattes frites word dan liever patattes-boer een goed mens' dan functioneer je. Als een slechte violist zul je nooit goed functioneren. Begrijpt u wat ik bedoel? Je moet dus niet je denkbeelden over wat jezelf zou willen zijn laten prevaleren, maar probeer jezelf te leren kennen, te zien wat kan ik goed. Dat moet je dan zo goed mogelijk doen zonder daaraan enig gevoel van meerder- of minderwaardigheid te ontleenen.

Je moet gewoon je afvragen waarin of je goed bent. Als je het beste bent in het laten lachen van anderen, maak daar eens wat werk van. Zeg niet ik wil sociaal dit of dat of intellectueel of wetenschappelijk, maar ga uit van de kwaliteit die je hebt. Je zult dan met grote verbazing constateren dat die andere ontwikkelingen daar eigenlijk bij aanleunen. Als vanzelf, door beter te zijn als optimale mogelijkheid hebt, dat je daardoor sociaal enzovoort verandert van stoffelijke betekenis. Als je probeert anders te zijn dan je bent, zul je altijd jezelf tegen komen op het moment dat je denkt hier en daar wat te bereiken. En dan valt het allemaal weer in duigen. Dit is iets waar men heel erg voor dient te waken. Als je voor jezelf iets wilt, al is het nog zo goed bedoeld, dat wezenlijk niet bij je past zul je zelden iets bereiken. Je zult jezelf frusteren in de bereiking. Daarom moet je altijd uitgaan van hetgeen je bent. Eerst in harmonie met de wezenlijke kwaliteiten die je bezit. Ga van daaruit verder. Probeer niet eerst iets te worden wat je niet bent. Een waterdruppel zegt een oceaan te willen zijn, probeert golven te imiteren en een ogenblikje later is het mis en dat gebeurt bij heel veel mensen. Ze zijn als het ware verwaagd. Die mensen hebben hele mooie redeneringen om het allemaal te verklaren. Maar ze zijn niet werkelijk één geheel, ze zijn niet volkomen zichzelf.

Dat is in de hele wereld zo, maar daar kunt u niets aan doen. Het enige wat u kunt doen is proberen voor uzelf daarvan uit te gaan. U kunt proberen iets anders te zijn maar zo goed mogelijk dat te zijn wat je bent beter en tracht al hetgene wat daaruit voortvloeit zo goed mogelijk te ontwikkelen.

+ Het komt dus op de harmonie aan, heb ik dat goed?

± Dat is heel wat anders. Ik zal proberen het u uit te leggen.

+ Je kunt toch niet tegen je eigen gevoelens in iets trachten te vertellen.

- Kleuterschool. 't Wordt trouwens tijd ook om te euidigen. Graag drie woorden en ik kijk wel of ik er iets van kan maken.

Een verkiezings programma is namelijk een reeks propagandistisch opgestelde beloften aan de kiezers, die men toch niet van plan is om te houden omdat het niet haalbaar zou zijn. Belofte, net als naasteliefde is een woord dat langzaam maar zeker doodgepraat wordt en dat

betekent dat voor vele mensen het woord harmonie niets anders betekent dan een dorpsfanfare, waarin ze de hardste trompet mogen blazen.

+ Ik bedoel natuurlijk, dat je je innerlijk harmonisch voelt
- Ja, als u bedoelt dat je je innerlijk op je gemak voelt, ja. Maar innerlijk kun je je alleen op je gemak voelen als je uitgaat van jezelf en niet van een ander. Het is het nadeel van het christendom dat men mensen heeft bezig gehouden met het begrip naastenliefde dat eigenlijk een projectie van het ik op de naaste inhoudt. Dat is natuurlijk volledig onjuist. Naasteliefde is: jezelf zijn waar je kunt en daardoor anderen dienen volgens je vermogen. Dat is werkelijk naasteliefde en dat is ook werkelijke harmonie, rust en vrede voor zover dit voor een mens bereikbaar is.

Laat ik het zo zeggen: de boer zegt dat hij belangrijker is dan de politicus. Hij brengt namelijk het voedsel voort waardoor de politicus kan praten. Aan de andere kant is die boer voor een hele boel zaken afhankelijk geworden, die alleen door een politicus geregeld kunnen worden en dat vergeet hij. En omgekeerd ook. Een politicus zegt al gauw die boeren, die weten van niets. Ik kan het wel doen. Maar als hij begint om het alleen te doen, komt hij alleen te staan. Dan komt er een ogenblik dat je ten onder gaat. Dat je eenvoudig niet meer de weerklank kunt vinden die je nodig hebt om politicus te zijn. Wanneer de politicus er mee uitscheidt in een maatschappij zoals deze gaat de boer ten onder aan de onlusten die dan uitbreken. Het omgekeerde zou je ook kunnen zeggen. Politici gaan ten onder wanneer de boeren zeggen: we doen het niet meer, maar daar gaat de boer zelf ook mee.

Zo is deze maatschappij nu dat je niet kunt zeggen dat die ene functie belangrijk is en de andere onbelangrijk. Je kunt alleen nog maar zeggen dat in die complexe totaliteit zoals ze nu bestaat moet ieder zijn beste poging bijdragen, opdat de zaak zoals ze nu is kan functioneren. Niemand moet zich belangrijker vinden dan de ander. Er moet langzamerhand een samenwerkingsvorm gevonden worden waardoor de politicus meer boer en de boer meer politicus kan worden. Het is gewoon ieder heeft zijn functie en die moet hij zo goed mogelijk uitoefenen met begrip voor datgene wat er voor een ander bestaat. Zonder zich beter of slechter te voelen dan de ander. Dat is een gelijkwaardigheid die dus niet gelijkheid impliceert maar alleen erkenning van onderlinge afhankelijkheid inhoudt.

De manier waarop het werd gezegd, dacht ik, maakt duidelijk dat je nooit kunt beginnen met een bewerking aan anderen op te leggen. Als jezelf zo bent zullen anderen ten aanzien van jou meer en meer die houding aan gaan nemen. Hierdoor ontstaat die rust om de feiten van het leven, het doel van het leven te gaan zien als een instandhouding van het zijn en niet als de enige reden. Dat is de fout waaraan we hier op het ogenblik wat moeten doen.

Spreker na een onverstaanbare vraag: dat hebben wij juist niet gezegd

Er is gezegd dat kan niet omdat een ster in een puntig gedeelte geen ster meer is. Een vijfpuntige ster is een structuur, waardoor een samenhang tussen vijf punten op veelvoudige wijze wordt uitgedrukt. Als zodanig is het een aanschouwelijk maken van iets wat in wezen alleen maar een uitdrukking is van één functie die echter wordt uitgeslagen in een bepaald in dit geval twee-dimensionale vlak dus. Zo is het met alle indelingen die u hanteert. Het is voor een mens moeilijk om een indeling b.v. in een wereld van bewustwording en lering, krachten en punten die je ontmoet te zien als een functioneren van een geheel waarop jij op verschillende wijze reageert. Daarom splitst men het volgens de functies, die men meent daaraan te kunnen toekennen. Door deze splitsing wordt de eenheid niet ongedaan gemaakt. Er wordt heel eenvoudig een voorstelling geschapen waarbij verschillende processen menselijk en rationeel misschien ook benaderbaar worden zonder dat daarmee echter en dat moef u heel goed begrijpen, datgene wat zo wordt voorgesteld de werkelijkheid kan weergeven. Om het anders te zeggen, de chaos en de kroon zijn één en hetzelfde maar in een anders beleefde manifestatie. Ja, uziet het, je kunt met heel wat problemen komen als je zoals ik het vanavond geprobeerd heb, dit heel eenvoudig benader.

Het komt op ù aan. dat hebt uzelf als motto gekozen. Alles wat er gebeurd wordt mede door u bepaald. U weet misschien zelf niet welke functie u hebt in het geheel. U kunt alleen weten wat u bent wat uw kwaliteiten zijn. In deze zin vooral is het "Ken uzelve" heel erg belangrijk. Probeer niet jezelf te veranderen. Stelt u zich eens voor dat er gotische boog is en één van de stenen die in de topspits ligt, misschien zelfs de sluitsteen waarop de boog in feite in evenwicht blijft en verander iets aan uw vorm, dan stort alles in elkaar. Wij zijn ongetwijfeld materiaal in een geheel.-- Wij zijn deel van het geheel. Maar we zijn dat volgens ons wezen niet volgens datgene wat we zouden willen zijn, wat men zegt dat we moeten zijn. De vage gevoelens van: hij is meer negeren we. Wij moeten altijd uitgaan van datgene wat we weten omtrent onszelf, waar kunnen in en vanuit onszelf. Dan blijkt dat er meer is, hoe, dat komt dan vanzelf wel. Op het ogenblik dat wij ons gaan ontdoen van de basis-kwaliteiten maken wij in feite ons functioneren onmogelijk. Ik geloof dat je daar niet aan voorbij kunt gaan.

Ik heb geprobeerd in deze eerste lezing een klein beetje duidelijk te maken waarom ik dat doe, zonder u zou de wereld anders zijn. U denkt maar een heel klein beetje. Één mens die voortijdig sterft, één mens die niet zijn talenten, capaciteiten juist gebruikt kan een verandering in de historie betekenen van honderd tot duizend jaar. Er bestaat een oud verhaaltje van een man, die terug ging in de tijd en die traptte per ongeluk op een insect dat in de oertijd bestond en toen hij weer terugkeerde vond hij een heel andere wereld. De dood van één insect had een ontwikkeling in de menselijke historie totaal veranderd. 't Is natuurlijk maar een verhaaltje, maar het ligt dicht bij de werkelijkheid dan menigeen beseft. Juist datgene dat wij kunnen, wat wij zijn en ook waar maken, in zekeren zin doen is be-

palend voor alle verdere ontwikkelingen voor de toekomst. Aangezien wij geestelijk ook tot die toekomst behoren, bepalen we zo zelf het lot, dat we later in stof en in geest zullen ondergaan. Juist daarom is het belangrijk dat we uitgaan van dat wat we wezenlijk zijn, kunnen, wezenlijk wensen. Niet alleen van allerlei bijkomstigheden of denkbeelden van anderen of ten aanzien van de wereld. Mag ik daarmee het onderwerp besluiten?

+ mag ik nog even iets vragen? Als b.v. Einstein er niet geweest zou zijn, zou de wereld er dan anders uitgezien hebben?

- Dan zou er waarschijnlijk geen Hiroshima geweest zijn, maar het betekent ook dat de hele atoomtechniek op een andere basis zou zijn begonnen. Met alle gevolgen daarvan. Maar Einstein is niet voortijdig gestorven. Omdat Einstein met al zijn innerlijke tegenspraken die hij ongetwijfeld ook had, zichzelf wist te zijn en ongeacht wat de wereld wenste, dacht in wezen uitging van hetgeen in hem leefde. Dat hij daarbij toevallig de mathematische taal sprak die niet iedereen kan verstaan, was bijkomstig. Hij was een filosoof, maar een filosoof die in zijn denken de werkelijkheid wist te benaderen, zichzelf te beperken tot zijn werkelijke mogelijkheden en die verder wist te ontwikkelen. Zijn relativiteits-theorie is maar het begin geweest van zijn werk en niet het eind zoals sommigen denken. Veel van de dingen die hij in zijn latere werk tot stand heeft gebracht en veel van de waarschuwingen die hij toen heeft gegeven zullen voor de toekomst van meer belang zijn dan zijn relativiteits-theorie.

Als we b.v. kijken naar rassendiscriminatie, wat zien we dan vaak? Of wel angst ofwel een gevoel van onvolwaardigheid, dat aanleiding is tot een agressief gedrag tegenover anderen. Wanneer men dat zou begrijpen en degenen die al of niet ~~reëel~~, dat eveneens zouden begrijpen, zouden misschien die angsten en die minderwaardigheidsgevoelens kunnen verdwijnen en zouden meerwaardigheidsgevoelens daardoor minder belangrijk worden. Dan zou samenwerking mogelijk zijn op grond van werkelijke kwaliteiten in plaats van een strijd over vermeende kwaliteiten, die zelden of nooit bewezen kunnen worden. En nu geef ik u een voorbeeld in het groot, dat u naar ik meen zou kunnen vertalen ten aanzien van de kleinere en beperkter zaken. U moet hier natuurlijk nog eens over nadenken, dat kan ik best begrijpen. Wanneer echter een volgende keer een spreker verder gaat dan lijkt het me goed dat u hem vraagt te vertrekken van de geestelijke krachten van de mens. Verder wens ik u een goede avond.

Het schone Woord.

Er stappen weer laarzem in de nacht, er spat weer bloed
en onverwacht knallen de geweren en ploffen de bommen
want zij die nu vechten kan 't niet verdommen
wie in bloed de prijs betaalt voor wat zij dromen
al zijn de dromen door werkelijkheid ook achterhaald
leer eerst jezelf eens te kennen
leer eerst jezelf eens te zijn en probeer je te gewinnen aan het
"ik" beleven ook al doet het pijn.
en lijkt het soms een rem te zijn op allerlei streven.
probeer gewoon jezelf te zijn
droom niet van wat er eens zou kunnen zijn
maar maak de feiten zelve waar
droom niet van onbekend gevaar
maar doe wat je kunt
dat wat je vergunt om nu gevaren te dwingen
die nu je bedreigen in plaats van een lied over een verre toekomst
te zingen en zoek je dan in jezelf door tijd
naar die onbegrensde werkelijkheid waarin het ik
zijn zijn beleeft en in zichzelf de krachten heeft
om in zichzelf te zijn met al te zijn
dan wordt uiteidelijk beschreven
het einde van het menselijk bestaan
begin van werkelijk leven van rijpheid, kracht,
van volheid, die zelfs op aard kan voortbestaan
omdat de zielen, deel van één in enen ondergaan
en uiteten tot wat in dit ene leven
wie zo het zijn geschreven heeft in al wat is, wat bestaat,
is dan een deel van God, die in het scheppen
slechts zichzelf ondergaat.
